

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 3947

за изменение в частта за разноските

гр. София, 02.06.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в закрито заседание на 02.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

като разгледа дело номер **2827** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по чл. 248 ГПК вр. с § 2 ДР на ДОПК– за изменение на съдебно решение в частта на разноските.

Искането за изменение на решение № 2094 от 21.04.2020 г. в частта за разноските е заявено от жалбоподателя Н. И. К. , чрез адв. Е. Т. с молба, вх. № 11453 от 27.04.2020 г.

В същата се поддържа, че съдът неправилно е определил размера на адвокатския хонорар, подлежащ на възстановяване от ответника като се навеждат доводи, че размерът на адвокатското възнаграждение, договорено по реда на чл.38 ЗА, следва да бъде присъден с начислен ДДС, че обратно на приетото от съда в решението делото с фактическа и правна сложност, като от представителя по пълномощие на жалбоподателя е проявена процесуална активност за изясняване на спора от фактическа страна, че съдът неправилно и обидно не е присъдил адвокатско възнаграждение за явяване на пълномощника на жалбоподателя в повече от две съдебни заседания. Отправеното към съда искане е за изменение на решение № 2094 от 21.04.2020 г. в частта за разноските като в полза на Адвокатско дружество „В. и Л.” бъде присъдено допълнително адвокатско възнаграждение, в размер на 420 лева, с вкл.ДДС.

Ответникът оспорва основателността на искането с писмен отговор от 26.05.2020 г.

Административен съд София-град, като се запозна с доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Молбата за изменение на съдебното решение в частта за разноските е процесуално допустима - предявена е в срока по чл. 248, ал. 1 ГПК, предявилата я страна е представила списък на разноските по чл. 80 ГПК, поради което по аргумент от нормата на чл. 80, изр. II ГПК е носител на правото да иска изменение на съдебното решение в частта за разноските.

Разгледана по същество молбата е неоснователна поради следното:

Наведените от представителя по пълномощие на жалбоподателя доводи в молбата за изменение на решението в частта за разносните настоящият съдебен състав не споделя. В мотивите на решение № 2094 от 21.04.2020 г. съдът подробно е обосновал становището си за неприложимост на нормата на чл. 7, ал. 8 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения, поради което ненужно е приповтаряне на вече изложените съображения в тази връзка. Съдът съобрази и че към датата на настоящото произнасяне ал.8 на чл.7 от наредбата е отменен от Върховния административен съд с Решение № 5419 на ВАС. Изложени са мотиви и във връзка с основателността на възражението на ответника за прекомерност на претендираното от представителя по пълномощие на жалбоподателя адвокатско възнаграждение, като съществува яснота за приложената от съда норма от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения при определяне на размера на подлежащото на възстановяване от страна на ответника адвокатско възнаграждение, определено по реда на чл.38,ал.2 ЗА. Предвид, че в случая на жалбоподателя е предоставена безплатна правна помощ ,не е дължимо и сумата за възстановяване от ответника да бъде присъдена с включен ДДС.

Предвид изложеното молбата за изменение на решение № 2094 от 21.04.2020 г. частта на разносните следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Така мотивиран,съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искане на Н. И. К., чрез адв. Е. Т. за изменение на решение № 2094 от 21.04.2020 г. в частта за разносните като неоснователно.

Определението не може да се обжалва.

СЪДИЯ: